

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
“Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського”**

МАТЕРІАЛИ

**VI Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та
науковців**

**«МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО
ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ»**

присвяченої 30-річчю створення кафедри філософії, соціології та
менеджменту соціокультурної діяльності та 205-річчю Університету
Ушинського

М. ОДЕСА - 2022

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
“Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського”**

**кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної
діяльності**

М А Т Е Р І А Л И

**VI Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та
науковців**

**«МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО
ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ»**

присвяченої 30-річчю створення кафедри філософії, соціології та
менеджменту соціокультурної діяльності та 205-річчю Університету
Ушинського

(Одеса, 20-21 травня 2022 року)

Одеса -2022

М 54 **Методологія та технологія сучасного філософського пізнання** //
Матеріали IV Міжнародної наукової конференції (Одеса, 20-21 травня 2022 р.)
135 с.

Рецензенти:

***Пальчинська Мар'яна Вікторівна** - доктор філософських наук, професор, завідувачка кафедри філософії, психології та педагогіки Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку,*

***Рибка Наталя Миколаївна** – кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії та методології науки Державного університету «Одеська політехніка»*

Збірник матеріалів VI Міжнародної наукової конференції «Методологія та технологія сучасного філософського пізнання» вміщує матеріали, які досліджують методологію сучасного пізнання; трансформаційні процеси в сучасному суспільстві; сучасні підходи до вивчення цінностей та ціннісних орієнтацій; філософію історії в сучасному вимірі; філософсько-освітні парадигми сучасного суспільства; філософію синергетики та філософські погляди Г.Сковороди у світлі сучасності. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 11 від 30 червня 2022 року)

негативними проявами можна вважати психологічну залежність користувачів мережі, використання інформації з інтернету без творчої обробки, яка також спричиняє академічну недоброчесність. Сьогодні українські здобувачі освіти навчаються у дистанційному (онлайн) форматі, що істотно ускладнює виявлення індивідуальності учня/студента та проведення відповідної індивідуальної роботи з ним, що як наслідок не може не позначитися на якості навчання.

Перспективи розвитку України вимагають оновлення системи освіти. Зокрема, в напрямку покращення академічної доброчесності, впровадження міждисциплінарних освітніх програм, академічної мобільності. Освіта перестає бути підготовкою до життя в майбутньому, а відтворює смисл «тут і зараз». Здобувачі потребують таких знань і завдань, які б допомогли їм у працевлаштуванні за обраним фахом.

Список використаних джерел

1. Михайлова Є. В. Трансформація освіти в системі інформаційного суспільства. Економіка та суспільство. 2021. № 29. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/545> (дата звернення 05.05.2022).

2. Опачко М.В. Філософія сучасної освіти : навчально-методичний посібник. Ужгород : УжНУ, 2019. 60 с.

Котенко Олена Миколаївна (м. Одеса) – завідувачка відділу професійної підготовки та післядипломної освіти КЗВО «Одеська академія неперервної освіти Одеської обласної ради», аспірантка кафедри цивільного права Національного університету «Одеська юридична академія»

ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ ПЛАТНИХ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

Становлення у найбільш розвинених країнах світу суспільства, заснованого на знаннях, призвело до суттєвих системних змін української освіти: створення інтелектуального потенціалу та безбар'єрного простору стало визначальним фактором національного розвитку. В даний час можна говорити про те, що освітні послуги мають поряд з іншими товарами вартість, оскільки для їх надання потрібна відповідна матеріально-технічна база, проведення різноманітних організаційних заходів, праця педагогічного складу. Освіта також користується підвищеним попитом. Це з об'єктивними соціально-економічними чинниками, що визначають можливість отримання кращого місця у суспільстві й вищу оплату праці осіб, які мають такий рівень знань, що відповідає існуючим потребам. У зв'язку з цим, до відносин, що вимагають приватноправового регулювання можуть належати і відносини, пов'язані з отриманням освіти та отриманням інших освітніх послуг. Під освітньою

послугою в широкому сенсі, на нашу думку, можна розуміти діяльність особи з передачі замовнику певних знань та вироблення у нього певних навичок та умінь. У цьому випадку виконавцем може виступати будь-яка особа, яка має необхідні знання і має можливість передати їх замовнику, а також виробити у останнього практичні навички застосування таких знань. Обсяг і характер знань, що надаються, а також порядок їх надання залежатимуть від потреб замовника. Передача знань та вироблення практичних навичок і будуть результатом цієї діяльності. У вузькому сенсі освітня послуга передбачає передачу знань, вироблення навичок та умінь, що охоплюється поняттям «надання освітніх послуг». Таким чином, виконавцем у даному випадку може виступати не будь-яка особа, а лише та, яка відповідає певним вимогам, що засвідчує наявність у неї відповідного фаху. Характеризуючи освітні послуги, центральне місце надаємо навчальним та методичним заходам. Саме вони і є освітніми послугами. Вони включають дії, спрямовані на передачу (надання) знань, а також на вироблення практичних навичок та вмінь з використання переданих знань. Зазначені дії притаманні даним заходам і мають місце під час надання освітніх послуг як і вузькому, так і у широкому сенсах. Проте від того, які послуги мають місце, залежатиме обсяг та характер таких заходів.

Платними таким чином будуть освітні послуги, що фінансуються за рахунок коштів фізичних та юридичних осіб, а безкоштовними – за рахунок бюджетних коштів. Поділ освітніх послуг на платні та безкоштовні важливий тому, що дозволяє визначити які норми (приватного чи публічного права) і в якому співвідношенні один до одного будуть застосовуватися для регулювання відповідних правовідносин. Освіта є таке явище, потреба в якому виникає, поряд з людиною, і в державі. Також можна відзначити, що право на здобуття освіти віднесено до природних прав людини. Це тягне за собою встановлення відповідних конституційних норм. Відповідно до ст. 56 Конституції України за громадянами закріплено право на здобуття безкоштовної вищої освіти у державних та комунальних вищих закладах освіти на конкурсній основі. Таким чином, держава встановлює можливість спожити безкоштовні освітні послуги. Їх безплатний характер тягне за собою застосування публічно-правових норм для регулювання відповідних відносин (як при їх встановленні, так і при здійсненні та припиненні відносин). Разом з цим, освіта цікавить, передусім, саму людину. І це створює передумови віднесення освітніх послуг, поруч із іншими послугами, до об'єктів громадянського права. Проте існування безкоштовних освітніх послуг обумовлює те, що до об'єктів цивільного права будуть відноситись лише платні освітні послуги. Цивільне право регулюватиме питання встановлення відносин щодо платних освітніх послуг, прав та обов'язків учасників цих правовідносин, порядку виконання обов'язків сторонами та відповідальності за невиконання або неналежне виконання цих обов'язків [1].

Закон «Про освіту» дає визначення освітньої послуги, як комплексу «визначених законодавством, освітньою програмою та/або договором дій суб'єкта освітньої діяльності, що мають визначену вартість та спрямовані на досягнення здобувачем освіти очікуваних результатів навчання» (р. 1 ст. 1 п.8 пд. 18) [2].

Разом з тим, цим же законом передбачена автономія - право суб'єкта освітньої діяльності на самоврядування, яке полягає в його самостійності, незалежності та відповідальності у прийнятті рішень щодо академічних, організаційних, фінансових, кадрових та інших питань діяльності, що провадиться в порядку та межах, визначених законом, - та академічна свобода - самостійність і незалежність учасників освітнього процесу під час провадження педагогічної, науково-педагогічної, наукової та/або інноваційної діяльності, що здійснюється на принципах свободи слова, думки і творчості, поширення знань та інформації, вільного оприлюднення і використання результатів наукових досліджень з урахуванням обмежень, установлених законом (р.І ст.1 п.1 пд.1,2) суб'єктів освітньої діяльності. Ці положення дають підстави для розуміння введення платних освітніх послуг до діяльності освітніх закладів. Платні освітні послуги надаються понад обсягів, визначених в освітній програмі, та поза діяльністю, що фінансується за рахунок коштів бюджетного фінансування. Їх перелік і фінансування передбачено Постановою Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2010 № 796 «Про затвердження переліку платних послуг, які можуть надаватися навчальними закладами, іншими установами та закладами системи освіти, що належать до державної і комунальної форми власності» та спільним Наказом Міністерства освіти і науки України, Міністерства фінансів України та Міністерства економіки України від 23 липня 2010 № 736/902/758 «Про затвердження Порядку надання платних послуг державними і комунальними навчальними закладами» та актами законодавства, що регулюють відповідну сферу платних послуг.

Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо державних гарантій в умовах воєнного стану, надзвичайної ситуації або надзвичайного стану» Верховна Рада України забезпечує державними гарантіями створення безпечного освітнього середовища, організацію здобуття освіти, освітнього процесу в умовах воєнного стану, надзвичайної ситуації або надзвичайного стану (особливого періоду) [3]. Цей закон надає можливість громадським об'єднанням, благодійним організаціям та фізичні особи, які здійснюють благодійну (волонтерську) діяльність, наразі, сплачувати кошти за платні послуги фізичних чи юридичних осіб, залучати грантову допомогу щодо фінансування платних послуг для здобувачів освіти.

Список використаних джерел

1. Павлюченко Ю.М., Савчук Є.Ю. Генезис поняття освітніх послуг як правової категорії. Науково-практичний юридичний журнал «Правові Горизонти». 2020. №20 (33). С. 7-14.

2. Додаткові освітні послуги. URL: <https://www.pedrada.com.ua/article/2905-dodatkov-osvtn-poslugi> (Дата звернення 21.04.2022)

3. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2126-20#Text> (Дата звернення 21.04.2022)